

РЕШЕНИЕ

№ 45

гр. София, 23.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, NO VI ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на девети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ралица Манолова

Членове: Цветан Ив. Колев
Петър Стоицев

при участието на секретаря Таня Т. Митова
като разгледа докладваното от Ралица Манолова Въззивно наказателно дело от частен характер № 20221100603874 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С присъда от 09.02.2022 г., постановена по н.ч.х.д. № 7061/2018 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав, подсъдимият К. Г. З. е признат за невиновен в това на 05.04.2018 г. в гр. София по телевизия БНТ1 в предаването „Денят започва“ да е казал нещо унизително за честта или достойнството на Е. Д. М., а именно: „И те така наречените Крокодили братя М.и, известни след серия въоръжени грабежи над чужденци по магистралите, тогава когато рисуваха картата на България, където са извършени грабежите и слагаха черепи на тях и чужденците не смееха да минат през България, тогава се създаде голямо напрежение, затова тогава се създаде тази структура, наречена „Магистрална полиция“, която имах честта да ръководя като началник, за да се спрат тези магистрални грабежи и това продължи доста дълъг период от време. Беше документирана тяхната престъпна дейност. Те получиха трийсет години лишаване от свобода за серия от въоръжени грабежи на чужденци“, като обидата е нанесена публично и разпространена чрез телевизия, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 148, ал. 1, т. 1 и т. 2, пр. 2, вр. чл. 146, ал. 1 от НК.

С присъдата подс. К. З. е признат за невиновен и в това на 05.04.2018 г. в гр. София по телевизия БНТ1 в предаването „Денят започва“ да е разгласил позорно обстоятелство за Е. Д. М. и да му е приписал престъпление, като е казал: „И те така наречените Крокодили братя М.и, известни след серия въоръжени грабежи над чужденци по магистралите, тогава когато рисуваха картата на България, където са извършени грабежите и слагаха черепи на тях и чужденците не смееха да минат през България, тогава се създаде голямо напрежение, затова тогава се създаде тази структура, наречена „Магистрална полиция“, която имах честта да ръководя като

началник, за да се спрат тези магистрални грабежи и това продължи доста дълъг период от време. Беше документирана тяхната престъпна дейност. Те получиха трийсет години лишаване от свобода за серия от въоръжени грабежи на чужденци“, като клеветата е нанесена публично и разпространена чрез телевизия, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 148, ал. 2, пр. 1, вр. ал. 1, т. 1 и т. 2, пр. 2, вр. чл. 147, ал. 1 от НК.

На основание чл. 190, ал. 1 и ал. 2 от НПК частният тъжител Е. М. е осъден да заплати в полза на държавата по сметка на СРС направените съдебни разноски в размер на 200,00 (двеста) лева, както и 5,00 (пет) лева държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист.

Срещу така постановената присъда е депозирана жалба от частния тъжител Е. М. чрез повереника му, с която се иска нейната отмяна поради неправилност и постановяване на нова, с която подсъдимият да бъде признат за виновен по повдигнатите му обвинения.

В закрито съдебно заседание въззивният съдебен състав по реда на чл. 327 от НПК е преценил, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага събирането на допълнителни доказателства.

В хода на съдебните прения повереникът на частния тъжител счита, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че подс. К. З. не е извършил вменените му деяния, за което посочва конкретни съображения. Излага становище, че в хода на въззивното производство е изтекла абсолютната давност за наказателно преследване.

Частният тъжител Е. М. поддържа изложеното от повереника си. Излага доводи за неправилност на първоинстанционната присъда, като по същество посочва, че СРС превратно е тълкувал събрания по делото доказателствен материал, въз основа на което е извел неправилни правни изводи. Излага становище и по отношение на настъпилата абсолютна давност.

Защитникът на подс. К. З. прави искане за прекратяване на наказателното производство поради изтекла абсолютна давност за наказателно преследване.

Подс. К. З. поддържа казаното от защитника си и в последната си дума изрично заявява, че желае наказателното производство да бъде прекратено поради изтеклата давност.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, VI-ти въззивен състав, след като обсъди доводите във въззивната жалба, както и тези, изложени в съдебно заседание от страните, намира, че са налице основания за отмяна на атакуваната присъда и за прекратяване на наказателното производство.

Настоящата инстанция констатира новонастъпило обстоятелство – изтекла абсолютна давност за престъпленията, повдигнати на подсъдимия с частната тъжба, за които същият е оправдан. Подсъдимият изрично изявява желанието си да се ползва от закона за давността, т.е. делото да бъде прекратено.

Давността е уредена в чл. 79, ал. 1, т. 2 от НК като едно от основанията, изключващи наказателното преследване и изпълнението на наказанието. По своята същност тя представлява определен срок, с изтичането на който се погасява възможността да бъде ангажирана наказателната отговорност на конкретно лице за съответното деяние. В чл. 81, ал. 3 от НК е уредена абсолютна давност, при която с изтичането на срока по чл. 80 от НК, увеличен с една втора, независимо от спирането и прекъсването на давността, наказателното преследване се погасява. Началото на срока съвпада с момента на довършване на престъплението и при изтичане на съответния срок наказателното производство следва да се прекрати, освен при изрично позоваване

на подсъдимия на чл. 24, ал. 2 от НПК за продължаването му.

В конкретния случай за престъпленията по чл. 148, ал. 1, т. 1 и т. 2, пр. 2, вр. чл. 146, ал. 1 от НК и по чл. 148, ал. 2, пр. 1, вр. ал. 1, т. 1 и т. 2, пр. 2, вр. чл. 147, ал. 1 от НК са предвидени кумулативно наказанията глоба и обществено порицание, поради което срокът на абсолютната давност съгласно чл. 81, ал. 3 вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК е четири години и шест месеца. Същият започва да тече от датата, посочена като дата на извършване на деянията, а именно 05.04.2018 г., и изтича на 05.10.2022 г., т.е. абсолютната давност е изтекла след постановяване на първоинстанционната присъда. Отчитайки изтеклата абсолютна давност, позицията на подсъдимия за прекратяване на наказателното производство и при липсата на изрично искане от негова страна то да продължи, въпреки изтеклата давност, не са налице предпоставки за произнасяне по същество. Провереният първоинстанционен съдебен акт на основание чл. 334, т. 4 от НПК следва да бъде отменен, а наказателното производство – прекратено.

Предвид изложените съждения въззивната инстанция определя като безпредметно изследването на всички въпроси, свързани с правилността на първоинстанционния съдебен акт досежно обвиненията, а оттук – като ненужна и проверката на фактите, на доказателствения анализ и на приложението на правото относно същите обвинения.

С оглед прекратяване наказателното производство поради изтичане на срока, предвиден в закона, изключващ наказателно преследване, и съобразявайки разпоредбите на чл. 190, ал. 1 и ал. 2 от НПК, направените разносните по делото в размер на 200,00 (двеста) лева, представляващи възнаграждение на вещите лица, изготвили приетата по делото съдебна видео-техническа експертиза, както и сумата от 5,00 (пет) лева за служебно издаване на изпълнителен лист, се възлагат в тежест на частния тъжител, поради което обжалваната присъда в частта за разносните следва да бъде потвърдена (в този смисъл решение № 241 от 29.11.2018 г., постановено по н.д. № 877/2018 г. по описа на ВКС, I-во НО; решение № 350 от 12.09.2011 г., постановено по н.д. № 1749/2011 г. по описа на ВКС, III-то НО; решение № 492 от 19.11.2013 г., постановено по н.д. № 1766/2013 г. по описа на ВКС, II-ро НО).

По изложените съображения и на основание чл. 334, т. 4, вр. чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК, вр. чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК и чл. 334, т. 6, вр. чл. 338 от НПК, Софийски градски съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ присъда от 09.02.2022 г., постановена по н.ч.х.д. № 7061/2018 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав, в частта, с която подсъдимият К. Г. З. е оправдан за извършени на 05.04.2018 г. престъпления по чл. 148, ал. 1, т. 1 и т. 2, пр. 2, вр. чл. 146, ал. 1 от НК и по чл. 148, ал. 2, пр. 1, вр. ал. 1, т. 1 и т. 2, пр. 2, вр. чл. 147, ал. 1 от НК.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

ПРЕКРАТЯВА наказателното производство образувано и водено срещу подсъдимия К. Г. З. по обвинение за извършени на 05.04.2018 г. престъпления по чл. 148, ал. 1, т. 1 и т. 2, пр. 2, вр. чл. 146, ал. 1 от НК и по чл. 148, ал. 2, пр. 1, вр. ал. 1, т. 1 и т. 2, пр. 2, вр. чл. 147, ал. 1 от НК поради изтичане на абсолютна погасителна давност за наказателно преследване.

РЕШЕНИЕТО в частта, с която е прекратено наказателното производство, подлежи на обжалване пред ВКС в 15-дневен срок от съобщението до страните за

изготвянето му.

РЕШЕНИЕТО в останалата му част е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____